

De Adrianahoeve - een zorgboerderij waar iedereen blij van wordt.

Een interview door Jaap van der Linden.

Je moet eens gaan kijken bij de Adrianahoeve in Meppen, zeiden velen tegen mij. Een bijzondere zorgboerderij, die dagbesteding aanbiedt aan ieder met een zorgbehoefte.

Dus reed ik op vrijdagmorgen Meppen binnen en was om half elf precies op tijd om mee koffie te drinken. De bezoekers zaten allemaal gezellig rond de koffietafel in de deel.

Ze waren persoonlijk opgehaald door Klaartje Schouten of een van haar medewerkers. 'Ik doe dat het liefst zelf. Dan zie ik meteen hoe het thuis gaat.' Dagelijks zijn er gemiddeld negen bezoekers te gast op de hoeve. Allemaal hebben ze op een of andere manier een aandoening aan hun hersenen, waardoor zij zorg en begeleiding nodig hebben. Het liefst willen zij en hun verzorgers samen thuis blijven wonen, maar soms wordt dat te zwaar en dan is het fijn om een, twee of meer dagen per week naar een plek te kunnen gaan waar anderen de begeleiding en zorg overnemen. Voor de mantelzorgers is dat ideaal om de zorg, die ze zo graag willen blijven geven, vol te kunnen houden.

Klaartje komt uit Friesland, maar woont al jaren op de boerderij in Meppen. Toen haar moeder dement werd, besloten zij om samen te gaan wonen. En toen ontstond vanzelf het idee dat het fijn zou zijn om de ruimte die zij in hun boerderij hadden te gebruiken om meer mensen met dementie en aanverwante problemen overdag op te vangen.

Dat was nog niet zo makkelijk. De deel moest verbouwd worden. Overleg met zorginstanties en de gemeente was nodig. En waar komt het nodige geld vandaan. Maar gaandeweg ontstond zo de zorgonderneming *De Adrianahoeve*. Het casemanagement van Icare draagt kandidaten aan. Personeel kon geworven worden en met drie tot vier personeelsleden en meerdere vrijwilligers draait de zorghoeve nu al meer dan vijf jaar.

We drinken koffie. Een van de bezoekers is wel eens in Erm geweest en vertelt daarover. Een ander heeft meegelopen met de vredesdemonstratie in Amsterdam in 1982. Een stagiaire vertelt hoe de verstoring van haar gehoor deels wordt opgeheven door een ingenieus apparaat achter haar oor waardoor ze weer veel kan horen. Ze loopt stage om te ontdekken of ze in de zorg een verdere opleiding kan gaan volgen.

Na het tweede bakje koffie gaan enkele bezoekers wandelen. Anderen beginnen te rummikub-ben. Een van de vrijwilligers bespreekt met Klaartje wat ze zullen gaan eten. En Klaartje vertelt ondertussen gedreven verder over haar plannen om, indien nodig, ook 's avonds gasten op te vangen, zodat hun partner naar een vergadering of een voorstelling kan gaan. Klaartje zou ook graag mensen te logeren hebben, als dat nodig is. Dan moet de rest van de boerderij ook verbouwd worden.

Haar filosofie: zorg moet je afstemmen op de vraag. Mensen moeten samen kunnen beslissen wat goed voor hen is en welke weg ze in willen slaan. Die beslissing moet hun niet uit handen worden

genomen door zorginstanties die al een aanpak voor verschillende situaties klaar hebben liggen en wel weten wat goed is voor mensen met een beperking.

Er komt een telefoontje tussendoor. Klaartje heeft als zorgondernemer veel te regelen. Ik praat verder met Wilma Visser, die we kennen vanuit het CDA omdat zij de notulen voor de fractievergadering schrijft. Zij doet de administratie van de zorghoeve. Ze zit aan de zijkant, waar de bewoners gewoon langs lopen. Net zo goed maakt zij ook even een ommetje met een van de bezoekers. Dat maakt haar werk zo enerverend en levendig. Het is één team in de Adrianahoeve. En veel mensen

uit de omgeving bieden zich aan om waar nodig een helpende hand uit te steken.

Het is een mooie plek, deze hoeve. 'De tijd vliegt voorbij als je het naar je zin hebt', zegt een van de bezoekers, die niet zuinig is met zijn complimenten: 'We kunnen hier goed zijn. Je komt hier tot rust.' Dat geldt voor hem en de andere gasten en dat geldt ook voor de mantelzorgers thuis.

In ons verkiezingsprogramma staat dat de mantelzorgers ontzien moeten worden en dat hun verlichting moet worden geboden. Maar hoe doe je dat? Klaartje heeft met haar team het antwoord gevonden. 'Ik word er altijd vrolijk van', zegt de complimenteuzer bezoeker. Niet alleen de gasten zijn er blij mee. Ook aan de vrijwilligers zie je dat ze blij zijn dat de Adrianahoeve er is.